

ת"פ 45424/06/15 - המאשימה - מדינת ישראל נגד חסיב עבד אל האדי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 45424-06-15 פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ'
עבד אל האדי(עציר)

בפני בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
פרקליטות מחוז מרכז - פלילי ע"י
המתמחה, הגב' נטלי הרצקה

נגד

חסיב עבד אל האדי ע"י עוה"ד
שלומציון גבאי מנדלמן

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוען של העבירות הבאות: תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) והעלבת עובד ציבור על פי סעיף 288 לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 2.9.13 בשעה 19:00 או בסמוך לכך, הגיעו שבעה שוטרים למתחם המגורים שבו מתגוררים בני משפחתו של הנאשם, בתחומי העיר לוד. במהלך החיפוש במתחם, קם הנאשם מכסאו, התקרב לכיוון אחד השוטרים (להלן: **השוטר 1**) והחל לגדף אותו באומרו: "לך תזדיין מהבית שלי, יא מניאק, יאללה סעו מפה". בהמשך, התקרב הנאשם לשוטר 1 ונגח במצחו.
3. בתגובה לכך, שוטר אחר (להלן: **שוטר 2**), משך את הנאשם והפיל אותו על הרצפה. הנאשם המשיך להשתולל וניסה להכות את השוטרים. באותה עת, בני משפחתו של הנאשם שנכחו במקום החלו לצעוק כי הנאשם חולה לב וביקשו שהשוטרים יעזבו את הנאשם. מיד לאחר מכן, עזבו השוטרים 1 ו-2 את הנאשם כדי לתת לו אוויר. בתגובה, קם הנאשם ורץ לכיוונו של השוטר 1 והיכה אותו פעם נוספת.
4. בכל אותה עת, היו דחיפות ותקיפות מצד בני המשפחה של הנאשם ובעת שהנאשם היה שוכב על עמוד 1

הרצפה, לא הפסיק לקלל ולגדף את השוטר 1 באומרו: "אני אזיין אותך, יהודי מסריח" "אני אקבור אותך, זה הסוף שלך". הנאשם המשיך ותפס בידו את איבר מינו ואמר לשוטר 1 "אחותך על הזין שלי יא בן שרמוטה".

5. יש לציין שביום 29.12.16, הצדדים הציגו בפני בית המשפט הסדר טיעון לפיו כתב האישום המקורי תוקן לנוסח שצוין לעיל. כחלק מההסדר הטיעון, הנאשם הורשע בעבירות המפורטות בכתב האישום המתוקן והוצהר כי אין הסכמה לעניין העונש, אך סוכם שבית המשפט יורה על קבלת תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן וכן יורה לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בדבר התאמתו של הנאשם לבצע עבודות שירות. על כן, הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת ולשירות המבחן להכין תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

6. התקבל תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן ואשר להלן עיקריו:

א. הנאשם רווק ובן 24 שנים ומתגורר בבית אמו בתחומי העיר לוד. הנאשם סובל מבעיה רפואית בליבו מאז היותו בגיל 7 שנים, שמונעת ממנו מלבצע פעילות גופנית מאומצת (ראו גם את האישורים הרפואיים - נ/1).

ב. הנאשם נשר ממסגרות לימוד בהיותו נער והתחבר לחברה שולית שהובילה אותו לניהול אורח חיים עברייני בתחום עבירות האלימות והסמים. בתסקיר ישנו תיאור של הקונסטלציה המשפחתית שבה גדל.

ג. בסופו של יום, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו וזאת לאור דפוסי התנהגות עברייניים משמעותיים שקיימים אצלו.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

7. בחוות הדעת מיום 7.9.17 מטעם הממונה על עבודות השירות נאמר כי: "ע"פ מודיעין משטרת ישראל קיים מידע בתיקו המעיד על מסוכנות הנובעת ממנו וכלפיו בעקבות מעורבותו בסכסוך דמים פתוח עם כוונות פגיעה". לפיכך, הנאשם נמצא בלתי מתאים לבצע עבודות שירות וזאת כאמור בסעיף 51(ב1)(1) לחוק העונשין.

8. הנאשם הגיש בקשה לבית המשפט לקבלת פרפרוזות מהמידע המודיעיני ששימש את הממונה על

עבודות השירות בהחלטתו לפסול את הנאשם מלבצע עבודות שירות. הנאשם תחילה התנגד לכך שבית המשפט יקיים דיון במעמד צד אחד בנוכחת נציג המאשימה וקצין המודיעין של תחנת המשטרה בלוד ושבית המשפט יעיין במידע המודיעיני. בעקבות כך, בקשתו לקבלת הפרפרזות נדחתה (ראו החלטתי מיום 2.10.17).

9. בהמשך, הנאשם הודיע לבית המשפט שהוא מסכים שבית המשפט יעיין במידע המודיעיני במעמד צד אחד במסגרת דיון שיתקיים בנוכחות קצין המודיעין של תחנת לוד ונציג המאשימה. בעקבות הודעה זו, התקיים דיון בפניי במעמד צד אחד ובו עיינתי במידע המודיעיני ששימש את הממונה על עבודות השירות בהחלטתו לפסול את הנאשם מלבצע עבודות שירות.

10. ביום 16.10.17 קבעתי שלא נפל כל פגם בהחלטת הממונה על עבודות השירות לפסול את הנאשם מלבצע עבודות שירות וכן קבעתי שיש לדחות את הבקשה של הנאשם לקבלת פרפרזות של המידע המודיעיני. בתמצית, יש לציין כי הבסיס להעדר התאמתו של הנאשם לבצע עבודות שירות הוא סכסוך דמים מתמשך בין משפחתו של הנאשם לבין משפחות יריבות, אשר עלול להוות סכנה לנאשם ולא להאמה שנמצאים בסביבתו הקרובה במקום העבודה, וזאת היה ויותר לו לבצע עבודות שירות.

11. כמו כן, בהחלטתי מיום 16.10.17 גם הפניתי למידע גלוי שהינו בגדר חומר משלים למידע המודיעיני ונותן תמונה גלויה לסכסוך הדמים האמור. אחיו של הנאשם הורשע בעבירת הריגה בעקבות הסדר טיעון שהביא לתיקון כתב האישום המקורי שהוגש כנגדו בגין עבירת רצח. גזר הדין פורסם ומופיע באתרים המשפטיים (ראו: ע"פ 3887/16 מוחמד עבד אל האדי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.6.16)) שדן בגובה הפיצוי שיש לשלם למשפחת הקורבן, וכן גזר הדין של בית המשפט המחוזי במחוז מרכז ב- תפ"ח 8447-01-14 מדינת ישראל נ' מוחמד עבד אל האדי [פורסם בנבו] (31.3.16)).

12. ביום 19.10.17 נשמעו הטיעונים לעונש ובאת כוח הנאשם טענה שתי טענות מרכזיות כנגד ההחלטה האמורה שניתנה ביום 16.10.17. ראשית, היה על בית המשפט בכל זאת לאפשר לנאשם לקבל פרפרזות מהמידע המודיעיני ששימש את הממונה על עבודות השירות בעת שפסל את הנאשם מלבצע עבודות שירות. שנית, על בית המשפט להורות לממונה על עבודות השירות להסביר איזה פעולות ביצע על מנת למצוא לנאשם מסגרת תעסוקתית שתתאים לנסיבותיו האישיות. כמו כן, טענה כי בחוות הדעת של הממונה לא הייתה הבהרה האם הממונה אכן ביצע פעולות חיפוש של מקום עבודה שיתאים לנסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם ואשר הובילו לפסילתו מביצוע עבודות שירות, ולכן מדובר בחוות דעת חסרה. שתי הטענות דינן להידחות.

13. לגבי הטענה הראשונה, היה על בית המשפט לאפשר לנאשם לקבל את הפרפרזות של המידע המודיעיני, אפנה להוראות סעיף 51ב(4)(2) לחוק העונשין ואשר קובע כדלקמן:

"לבקשת הנאשם ובא כוחו, יורה בית המשפט לממונה להתיר לנאשם לעיין במידע שעליו מבוססת חוות הדעת הממונה לגביו; היה המידע שעליו מבוססת חוות הדעת כאמור מידע חסוי ומצא בית המשפט כי העניין שיש באי-גילוי עדיף מהצורך לגלותו לשם עשיית צדק, לא יורה על עיון הנאשם במידע האמור, ויורה לממונה להעביר לנאשם תמצית או פרטיו של המידע החסוי, ככל שניתן לעשות כן מבלי לפגוע בביטחון המידע או בעניין הציבורי החשוב האחר."

(ההדגשה שלי, ה'א'ש)

14. במקרה שבפני, לא התרשמתי שמתן פרפרוזות מהמידע המודיעיני לא יביא לפגיעה בביטחון המידע או לפגיעה בעניין ציבורי חשוב אחר בדבר שמירה על חיסיון המידע. לפיכך, ההחלטה שלא למסור לנאשם פרפרוזות של המידע המודיעיני, בעינה עומדת.

15. לגבי הטענה השניה, שהממונה לא מילא את חובתו לפרט את הפעולות שביצע לצורך איתור מקום מתאים עבור הנאשם, טענה זו אין בה ממש. סעיף 51ב(1) כולל בתוכו שני סעיפים קטנים, כדלקמן:

"(1) בחוות דעת הממונה יפורטו אלה:

(1) התאמתו, אי התאמתו או מגבלות על התאמתו של הנאשם לביצוע עונשו בעבודות שירות, נוכח קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם עצמו, אם יישא הנאשם את עונש המאסר בעבודות שירות; קביעת אי התאמתו או מגבלות על התאמתו של הנאשם תתבסס על חוות דעת שקיבל הממונה, אם ניתנה כזו, מקצין משטרה שהסמיך לכך ראש אגף החקירות והמודיעין במשטרת ישראל, עובד שירות הביטחון הכללי שהסמיך לכך ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי או קצין בשירות בתי הסוהר שהסמיך לכך ראש חטיבת המודיעין בשירות בתי הסוהר, לפי העניין;

(2) אפשרות השמתו או אי - השמתו של הנאשם בעבודות שירות מתאימה למצבו הבריאותי ולמגבלותיו, אם ישנן, יכולתו להיות מועסק בסוגי מקומות העבודה שניתן להעסיק בהם עובד שירות ויכולתו לעמוד בשעות העבודה הנדרשות ובנהלי העבודה הנהוגים בסוגי מקומות העבודה כאמור; לעניין זה, רשאי

הממונה להתבסס על אלה:

"(א) עד (ו) ..."

(ההדגשות שלי, ה'א'ש')

16. עינינו הרואות כי סעיף 51ב(1) נותן שתי אפשרויות מרכזיות לפסלות נאשם מביצוע עבודות שירות: האפשרות הראשונה היא מכוח סעיף קטן (1) שעניינו חוות דעת שמתקבלת מקצין מודיעין של המשטרה; האפשרות השניה היא מכוח סעיף קטן (2) שעניינו מצב בריאותי.

17. סעיף 51ב(3) לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"לא מצא הממונה מקום מתאים להשמת הנאשם לעבודות שירות, נוכח המידע המנוי בסעיף קטן (1)ב(2)(א) עד (ו), יודיע על כך לבית המשפט ויפרט את הפעולות שביצע לצורך איתור מקום מתאים, ומתי עתיד להתפנות מקום מתאים להשמת הנאשם, בשים לב למידע כאמור."

(ההדגשות שלי, ה'א'ש')

18. מסעיף 51ב(3) לחוק העונשין עולה שבעת שהממונה על עבודות שירות לא מצא מקום מתאים להשמת הנאשם בעבודות שירות וזאת מהסיבות שמנויות בסעיף 51ב(1)ב(2) שהוא הסעיף הרלוונטי להעדר התאמה בשל בעיות בריאות, אזי עליו להודיע על כך לבית המשפט ועליו גם לפרט את הפעולות שביצע לצורך איתור מקום מתאים ומתי עתיד להתפנות מקום מתאים להשמת הנאשם.

19. ודוק, סעיף 51ב(3) אינו מפנה לסעיף 51ב(1)ב(1), שעניינו העדר התאמה עקב חוות דעת של קצין משטרה. לפיכך, על פי החוק, בעת שנאשם נמצא בלתי מתאים מלבצע עבודות שירות מחמת חוות דעת של קצין משטרה, כפי שקרה במקרה שבפניי, וזאת להבדיל מהעדר התאמה בשל בעיות בריאות, אזי אין כל חובה על הממונה על עבודות השירות לפרט את הפעולות שביצע לצורך איתור מקום מתאים ולמעשה לא חלה עליו כל חובה למצוא מקום מתאים לנאשם לביצוע עבודות השירות.

מתחם העונש ההולם

20. על מנת ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת לצורך קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע שבו הורשע

הנאשם, אביא את הפסיקה שלהלן:

א. רע"פ 6544/08 **ברדוגו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (28.7.08). המבקש הועמד לדין בבית המשפט השלום בחדרה בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ותקיפת שוטר. על פי עובדות כתב האישום, בתוך תחנת המשטרה התנהג המבקש באופן פרוע, לאחר שהחל, לצעוק, להעליב ולגדף מספר שוטרים שנכחו במקום. אחד השוטרים ניגש אליו וביקש ממנו להירגע. המבקש סירב לעזוב את התחנה והשוטר הודיע לו שאם לא יעזוב את שטח היומן יאלץ לעכב אותו. המבקש בתגובה לכך, התקרר לכיוון השוטר, נופף בידיו ותוך כדי נפנוף בידיו הכניס את אצבעו לעינו של השוטר. המבקש נדון לשישה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך של 3,000 ₪. המבקש הגיש ערעור על חומרת העונש והמדינה הגישה ערעור על קולת העונש, כל צד על פי טענותיו. בית המשפט המחוזי בחיפה דחה את ערעורו של המבקש וקיבל את ערעור המדינה והשית עליו 15 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.6.07). המבקש הועמד לדין בבית המשפט השלום בקריות בגין עבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו, ועבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם היה בשטח השוק בחיפה וסירב להזדהות בפני שוטרים, סירב לפנות את רכבו משטח השוק, ובהמשך כאשר נאמר לו שהינו מעוכב ונדרש להתלוות לשוטרים, תקף שניים מהם באופן שבעט ופגע באחד מהם בבטנו, נשך שוטר אחר בידו ותקף שוטר שלישי שנחבל בידיו חבלות של ממש. בית המשפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו וזאת בחופף לעונש המאסר בפועל שהוטל עליו. ערעורו לבית המשפט המחוזי בחיפה נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.6.14). המבקש הורשע בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. על פי עובדות כתב האישום, הגיע כח משטרה לביתו של המבקש על מנת לבצע חיפוש. במהלך עריכת החיפוש תקף הנאשם את אחד השוטרים בכך שדחף אותו בחזהו. שוטר אחר שהיה במקום עזר לשוטר הראשון להשתלט על המבקש, תוך שהוא בועט בשני השוטרים וכן בשני שוטרים נוספים שהיו במקום. המבקש נדון לארבעה חודשי מאסר בפועל, ובנוסף הופעל מאסר על תנאי של 6 חודשים במצטבר, כך שסה"כ היה על המבקש לרצות 10 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ד. ע"פ 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.4.09). במקרה זה היה מדובר בשני מערערים. שני המערערים הורשעו בביצוען של העבירות הבאות: הכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו, תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו, אי ציות להוראת שוטר ואיומים. למערער 2 יוחסה

עבירה נוספת של מעשה פיזיות ורשלנות ברכב. מערער 1 היה ללא עבר פלילי קודם, למעט עבירה אחת על חוק התכנון והבניה. מערער 1 היה אדם צעיר שלקח אחריות על מעשיו, הודה בכתב האישום ונעדר דפוסים עברייניים. מערער 2 היה נשוי ואב לתינוק ואומנם היו לו הרשעות קודמות בעבירות רכוש אך מאז נישואיו חלה תפנית בחייו והוא הפנה את משאביו לניהול חיים נורמטיביים. שני המערערים נסעו יחד עם קטיין בשעת לילה ברכב בו נהג המערער 1. המערערים לא נענו להוראת שוטרי סיור לעצור בצד הדרך ונמלטו ברכבם תוך נהיגה מהירה. השוטרים דלקו אחר המערערים באמצעות ניידת משטרה והתפתח מרדף, במהלכו הסיט המערער 1 את רכבו כנגד ניידת המשטרה ופגע בה. משיצא אחד השוטרים מניידת המשטרה החלו המערערים לגדף, לאיים ולתקוף אותו כך שנגרמו לו חבלות. אז, יצא מהניידת שוטר נוסף שסייע לעמיתו לעצור את המערער 1 שהתנגד למעצרו באלימות פיזית, מילולית ואיום על חייהם של השוטרים. בית המשפט המחוזי בנצרת הטיל על מערער 1, שנים עשר חודשי מאסר לריצוי בפועל ועל המערער 2, שבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעורם של שני המערערים לבית המשפט העליון נדחה.

ה. רע"פ 2222/13 **חיחאשולי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.5.13). המבקש הורשע בבית משפט השלום בגין ביצוע עבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. לפי עובדות כתב האישום, סירב המבקש לצאת מהרכב בו נסע, וזאת על אף בקשות חוזרות ונשנות של שוטר שנכח במקום. בשלב מסוים, נאות המבקש לצאת מהרכב, אלא שאז הוא הצמיד את פניו אל פני השוטר באופן מאיים וכשנשאל ע"י השוטר אם הוא שיכור, נשך המבקש את השוטר באפו. בנוסף, המבקש התנגד למעצרו ונופף בידיו לכל עבר. בית המשפט השלום, וזאת לאור עברו הפלילי של הנאשם, גזר עליו 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך של 300 ₪ ופיצוי לשוטר שהותקף בסך של 3,000 ₪. ערעור שהגיש המבקש לבית משפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ו. רע"פ 5979/06 **בוהדנה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (25.7.06). המבקש הועמד לדין בבית המשפט השלום בבית שאן בגין עבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. לפי הנטען בכתב האישום, המבקש תקף שוטר אשר הגיע לביתו כשבידו צו הבאה, בכך שדחף אותו וכן הכשיל את השוטרים שבאו לעצרו מלמלא את תפקידם, בכך שסירב להתלוות עימם לניידת המשטרה, תוך כדי שימוש בכח. המבקש זוכה ע"י בית המשפט השלום, מחמת הספק, מהעבירה של תקיפת שוטר והורשע בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונגזרו עליו שלושה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ז. רע"פ 8172/10 **גזאוי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.11.10). המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום בקריות בביצוע עבירות של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. לפי עובדות כתב האישום, עת שהגיע הנאשם לצומת קריית אתא,

היו במקום שני שוטרים שהגיעו על מנת לבדוק דיווח שהתקבל במוקד הטלפוני המשטרתי בדבר התנהגות מחשידה של שלושה בחורים. באותה עת שהו במקום המבקש ועוד שניים נוספים. באותו מעמד, ניגש אחד השוטרים אל האחר, ערך חיפוש בכליו, והוציא מכיס מעילו שקית ניילון שהכילה קופסת סיגריות ובתוכה חומר שנחשד כסם מסוכן מסוג מריחואנה. האחר משך בחוזקה את השקית מידי השוטר ובהמשך אותו אחר והמבקש דחפו את השוטר והביאו לנפילתו. בהמשך, פתח האחר בריצה וברח מהמקום בעוד שהמבקש חסם את השוטר בגופו מלבצע מרדף רגלי בעקבותיו. בית המשפט השלום הטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל, בחופף, מאסר מותנה בן 4 חודשים שהיה תלוי כנגדו, כך שסה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, וכן מאסר על תנאי וקנס בסך של 1,500 ₪. המדינה הגישה ערעור על גזר הדין לבית המשפט המחוזי בחיפה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והעמיד את עונשו על 16 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשים בגין העבירות בתיק זה בצירוף הפעלה מצטבר של 4 חודשי מאסר על תנאי שהיה תלוי כנגדו. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון, נדחתה.

21. לאור כל האמור לעיל, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם נע בין חודשיים ועד 9 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי וקנס. יובהר, שלא התרשמתי שקיימות נסיבות חריגות אצל הנאשם שמצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

22. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: **לקולא**, את ההודאה של הנאשם וחסיון בזמן שיפוטי וכן את מצבו הבריאותי כפי שעולה מהאישורים הרפואיים שסומנו נ/1. **לחומרא**, לקחתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם ואשר כולל ארבע הרשעות קודמות בעבירות סמים ורכוש. יש לציין שלנאשם יש הרשעה קודמת מבית המשפט לנוער בעבירה של תקיפת שוטר.

23. ברע"פ 3676/15 **מחאגנה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (8.6.15), (להלן: **עניין מחאגנה**) המבקש הגיע להסדר טיעון עם התביעה בבית משפט שלום שיופעל בעניינו מאסר על תנאי של שישה חודשים, ובמידה וימצא מתאים לבצע עבודות שירות, אזי יושתו עליו סך הכול שישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות. נתקבלה חוות דעת של הממונה על עבודות שירות וממנה עלה כי עקב יסוד סביר לחשש כי המבקש ייפגע על ידי אחרים לצד חשש לפגיעה שלו בסובבים אותו, הוא נמצא בלתי מתאים לבצע עבודות שירות. לפיכך, בית משפט השלום השית עליו עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה גם כן.

24. על כן, אין מנוס מלהטיל על הנאשם עונש מאסר מאחורי שירוצה מאחורי סורג ובריח. כמו כן,

בפסיקה קיימות דוגמאות לכך שכאשר נאשם נמצא בלתי מתאים לבצע עבודות שירות, בין מסיבות רפואיות ובין מסיבות של חוות דעת מודיעינית, הוחלט להקל בעונשו באורך המאסר בפועל שיושת עליו (ראו למשל: רע"פ 3667/14 **קרדי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.6.14); ע"פ 6521/16 **גבאי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (8.2.17)) כך גם אעשה במקרה שבפני.

25. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 75 ימי מאסר בפועל.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו, לא יבצע עבירה שבה הורשע.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך של 1500 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.1.18 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מידי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג חשוון תשע"ח, 02 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.